

andre Ord sige, at de til Trods for, at de kun bor nogle faa Hundrede Alen op til en halv Fjerdingvej eller lidt derover fra Stationen, dog faar over en Mil til Havdrup Stationsby, og det er dog klart, at hvor der findes saa mange forskelligartede Virksomheder, som Tilfældet er i en saadan Stationsby, har Befolkningen paa Egnen ofte Trang til at komme til Byen og saa for at benytte Banen, saa det er givet, at det ogsaa er af Betydning for Banen, at Befolkningen har nogenlunde let Adgang til Byen. For omtrent 14 Aar siden købte de paagældende Beboere Jord til Anlæg af denne Privatvej. De betalte 1.800 Kr. for den og mente, at det saa skulde blive muligt for dem at komme i en nogenlunde let Vejforbindelse med Havdrup Stationsby.

Der er gentagne Gange indsendt Andragende til Generaldirektionen, en Gang for mange Aar siden et med 160 Underskrifter. Det er stadig blevet afvist, ikke fordi det ikke var muligt at imødekomme Beboernes Ønske, men fordi Generaldirektionen ikke har haft den gode Villie dertil. Jeg har tilladt mig at undersøge Forholdene paa Stedet, og jeg maa sige, at den Ordning, man fra Baneledelsens Side har stillet i Udsigt, nemlig at der skulde købes et Areal langs med Banen, men paa den modsatte Side af den, hvor Stationen ligger, og der anlægges en Vej hen til Stationen, blev en Løsning, som for det første vil blive meget dyrere end den nuværende og dernæst praktisk talt ikke er mulig at gennemføre, fordi i hvert Fald een af Lodsjerne derved vil faa forøget Afstanden til sin Jordlod til det 4—5-dobbelte. Det er netop en af dem, man fra alle Sider erkender har Færdselsret, og han vil selvfølgelig ikke gaa ind paa at skulle færdes ad anden Vej for at komme til sine Jorder, og saa faar man altsaa ikke Ledene fjernet. Dernæst vil det praktisk talt være umuligt at befare en saadan Vej, der gaar langs med det aabne Banelegeme i en ret betydelig Udstrækning, nemlig i 300—400 Alens Længde. Det vil i hvert Fald være overmaade vanskeligt med Hestekøretøjer at færdes ad denne Vej om Aftenen. En meget stor Del af Egnens Befolkning er interesseret i en saadan Foranstaltning, og ved samme Station — gan-

ske vist paa den modsatte Side af Stationen, men i lige saa stor Afstand — er der ikke blot paa eet, men paa to Steder anbragt en tilsvarende Vippebom som den, man her andrager om. Paa den ene af de paagældende Veje, hvor disse Vippebomme er anbragte, var der, da denne Foranstaltning blev truffet, ikke mere end en enkelt Beboer, hvorimod der her ikke alene er Tale om 10—12 Beboere, for hvem det er af uhyre stor Betydning at faa en saadan fri Færdselsret over Banelegemet, men Sagen har tillige meget stor Interesse for hele Solrød By. Ikke saa meget af Hensyn til at komme til Banen, for Beboerne i Solrød har lige saa nær til Skensved Station, som de vil faa til Havdrup Station, naar denne Vej bliver farbar til enhver Tid, men fordi der findes baade Læge, Apoték og mange andre Forretninger i Havdrup Stationsby, som ikke findes i Skensved. Endvidere betyder det for de paagældende Beboere et meget stort Tab, at denne Vej maa holdes som privat Vej. Naar man henvender sig til Kommunalbestyrelsen for at faa den Vej gjort til offentlig Vej, møder man nemlig den Paa-stand, som ogsaa er rigtig: Skaf fri Færdsel over Banen, saa at det virkelig kan blive en Vej, som alle maa og kan færdes ad, saa kan vi tale om at optage Vejen som offentlig. Dette bevirker, at Vejen til Tider henligger i en ret daarlig Tilstand til Trods for, at det kræver ret store Ofre fra de paagældende Beboere at holde den vedlige. Jeg vil rette en indtrængende Henstilling til den højtærede Minister om at tage dette Forhold op til fornyet velvillig og grundig Undersøgelse. Jeg nærer ingen som helst Tvivl om, at naar alle Forhold bliver taget i Betragtning, vil den højtærede Minister forstaa, at der maa vises anderledes Velvillie mod disse Beboeres Ønske, end det er sket hidtil.

Der er endnu et Samraad vedrørende Ministeriet for offentlige Arbejder, som jeg gerne vil omtale med et Par Ord: Det er det Samraad, der er nævnt under Nr. 89 i Betænkningen, hvor der er forhandlet om en Understøttelse til Ingeniør Frantz Jensen til Arbejdet med Fremstilling af en Sprøjtebaad. Som det vil være Tingets ærede Medlemmer bekendt, blev der paa Finansloven 1912—13 bevilget et Tilskud